

РЕШЕНИЕ

№ 119

гр. Плевен, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, I ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ СТ. БАНКОВ

Членове: КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА
ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ

при участието на секретаря МИХАЕЛА ИВ. ИВАНОВА
в присъствието на прокурора Д. Люб. Ил.
като разгледа докладваното от КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20224400600390 по описа за 2022
година

Производството е по реда на глава „Двадесет и първа” от НПК.

–

Въззивното производство е образувано по въззивен протест на прокурор от Районна прокуратура Плевен срещу Решение № 189 от 31.03.2022 година постановена по НОХД 1801/2021 г. по описа на Районен съд – гр. Плевен. В протеста се сочи, че първоинстанционния съдебен акт е постановен при непълно проведено съдебно следствие и съществени процесуални нарушения при оценката на доказателствата. Направеното искане е при условията на алтернативност – иска се отмяна на протестирания съдебен акт като неправилен и постановяване на нов, с който подсъдимия да бъде признат за виновен по повдигнатото обвинение или отмяна на първоинстанционния акт и връщане на делото за ново разглеждане от първостепенния съд.

С атакуваното решение Плевенският районен съд е признал подсъдимия Ж. Н. Й. роден на *** година в гр. С., живущ в гр. С., ж.к. „***“ № ***, бл. ***, вх. 2, ет. 2, ап. 2, българин, български гражданин, с висше образование,

не работи – пенсионер, женен, неосъждан, ЕГН ***** за невиновен в това, че в периода 25.06.2015 г. – 26.10.2015 г. в сградата на РС-Плевен при условията на продължавано престъпление лично и опосредствено чрез упълномощен от него повереник посредством депозирана молба до РС-Плевен по НОХД №985/2015 г. от адв. Б.И.П.[1]Й. от АК-Плевен съзнателно се ползвал от неистински официален документ – амбулаторен лист с № ***/30.10.2012 г., издаден от Д-р Г.Г.И. от гр. С., удостоверяващ лъжливо свидетелство за състоянието на здравето му, а именно, че му е причинено травматично скъсване на връзките на пръст на ниво на метакарпофалангеалната и интерфалангеалната става на дясната ръка, когато от него за самото съставяне на документа не може да се търси наказателна отговорност, а именно:

- на 25.06.2015 г. в сградата на РС-Плевен лично и опосредствено чрез упълномощения от него повереник посредством депозирана молба до РС-Плевен по НОХД №985/2015 г. от адв. Б.И.П.[1]Й. от АК-Плевен съзнателно се ползвал от неистински официален документ – амбулаторен лист № ***/30.10.2012 г. издаден от Д-р Г.Г.И. от гр. С., удостоверяващ лъжливо свидетелство за състоянието на здравето му, а именно, че му е причинено травматично скъсване на връзките на пръст на ниво на метакарпофалангеалната и интерфалангеалната става на дясната ръка, когато от него за самото съставяне на документа не може да се търси наказателна отговорност;
- на 26.10.2015 г. в сградата на РС-Плевен лично и опосредствено чрез упълномощения от него повереник посредством депозирана молба до РС-Плевен по НОХД № 985/2015 г. от адв. Б.И.П.[1]Й. от АК-Плевен съзнателно се ползвал от неистински официален документ – амбулаторен лист № ***/30.10.2012 г. издаден от Д-р Г.Г.И. от гр. С., удостоверяващ лъжливо свидетелство за състоянието на здравето му, а именно, че му е причинено травматично скъсване на връзките на пръст на ниво на метакарпофалангеалната и интерфалангеалната става на дясната ръка, когато от него за самото съставяне на документа не може да се търси наказателна отговорност, престъпление по чл. 316 вр. чл. 312, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, поради което и на основание чл. 378, ал. 4, т. 2 НПК го оправдава.

Пред въззивния съд представителят на Плевенска окръжна прокуратура

посочва, че решението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено и делото да се върне на РС - гр. Плевен за ново разглеждане. По-нататък сочи, че оценката на доказателствата е извършена при допуснато процесуално нарушение на съответните правила, което от своя страна е довело до постановяване на оспорения съдебен акт при липса на мотиви и неустановена фактическа обстановка. Твърди се, че първоинстанционния съд е акцентирал върху едно допуснато нарушение при изготвянето на диспозитива на обвинителния акт, както и че се е задоволил с излагане на процесуалната хронология, която се е развила по НОХД № 985/2015 г. по описа на РС – гр. Плевен. На последно място представителят на ОП - гр. Плевен твърди, че мотивите на атакувания съдебен акт представляват изложение на това какво е официален документ.

Защитникът на подсъдимия, адв. В.У., счита протеста за неоснователен и моли решението на РС – гр. Плевен да бъде потвърдено.

В правото си на лична защита подс. Й. поддържа становището на защитника си.

При последната си дума подсъдимият моли съда да потвърди първоинстанционното решение.

Плевенският окръжен съд като взе предвид оплакванията, съдържащи се в протеста, становищата на страните и като провери изцяло правилността на невлязлата в сила присъда по реда на чл.314, ал.1 НПК, намира за установено следното:

Въззивният протест е подаден в срока по чл.319 НПК, отговаря на изискванията на чл.320 от НПК, поради което е процесуално допустим и следва да бъде разгледан.

Разгледан по същество, протеста е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

За да постанови атакуваната присъда, първоинстанционния съд е извършил пълноценен анализ на събраните в хода на съдебното следствие доказателства и е приел за установено от фактическа страна следното:

Ж. Н. Й. е роден на *** г., в гр. С., настоящ адрес - гр. С., ж.к. „***“ №***, бл.***, вх.2, ет.2, ап.2, българин, български гражданин, с висше образование, не работи - пенсионер, женен, неосъждан, ЕГН: *****.

Въз основа на внесен обвинителен акт от страна на РП – гр. Плевен,

пред РС – гр. Плевен било образувано НОХД №985/2015г., с повдигнато обвинение срещу С.Б.С. - за престъпление по чл.129 ал.2 вр.ал.1 НК. В хода на съдебното производство по посоченото дело, Ж.Й. бил конституиран в качеството на частен обвинител и граждански ищец, с упълномощен повереник – адв. Б. Й.. Във връзка с телесното увреждане, претърпяно от страна на Ж.Й. били събрани редица писмени доказателства. Относно към предмета на настоящото дело е това, че с Молба от страна на адв. Й. /л.72 от НОХД №985/2015г./, на 24.06.2015г. /заведено в Регистратура на РС – гр. Плевен с входящ печат от 24.06.2015г., резолирано от съдия-докладчик на 25.06.2015г./ бил представен за нуждите на делото заверен препис на Амбулаторен лист №***/30.10.2012г, издаден от д-р Г.Г.И. . С Определение от открито съдебно заседание по делото на 26.06.2015г., така представеното писмено доказателство било изпратено на вещите лица по допуснатата повторна тройна съдебно-медицинска експертиза – за съобразяване при изготвяне на експертното заключение. Отново с Молба от страна на адв.Й. /л.114 от НОХД №985/2015г. , на 26.10.2015г., за нуждите на делото бил представен сбор от медицински доказателства за здравословното състояние на Ж. Н. Й., сред които и заверен препис на Амбулаторен лист №***/30.10.2012г, издаден от д-р Г.Г.И.. И в двата случая, макар и депозиран с молби от адв. Й., споменатият амбулаторен лист бил представен от името на частния обвинител и граждански ищец по НОХД №985/2015г. – Ж. Н. Й.. Също така, макар и двукратно представен, Амбулаторният лист бил един и същ, като според поставената в него диагноза, на Ж. Н. Й. е причинено травматично скъсване на връзките на пръст на нивото на метакарпофалангеалната и интерфалангеалната става на дясната ръка.

С Присъда №114/22.04.2016г., С.С. бил признат за виновен в това, че на 09.10.2012г в гр.Плевен причинил на Ж. Н. Й. от гр. Плевен средна телесна повреда, изразяваща се в руптура /вътрешно разкъсване/ на ставна връзка, а именно на колатерална улнарна връзка на метакарпофалангеална става на палеца на дясната ръка, довела до трайно затрудняване на движението на горен десен крайник – престъпление по чл. 129, ал.2 вр.ал.1 НК и му било наложено наказание пробация; на основание чл.45, във вр. с чл.52 ЗЗД подсъдимият С. бил осъден да заплати на гражданския ищец Ж. Н. Й. сумата от 5000 лв., представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от престъплението, ведно със

законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането – 09.10.2012г. до окончателно ѝ изплащане, както и съответните държавна такса и разноси по делото.

Срещу Присъдата била подадена въззивна жалба от страна на С., но в хода на въззивното производство, С Решение №210/11.10.2016г. по ВНОХД №432/2016г. по описа на ОС – гр. ПЛЕВЕН, Присъда №114/22.04.2016г. по НОХД №985/2015г. по описа на РС – гр. Плевен била изцяло потвърдена и влязла в сила.

Въз основа на искане на основание чл.422 ал.1 т.5 НПК от страна на осъдения С.С. било образувано КНД №6/2017г. по описа на АС-гр. Велико Търново. С Решение №73/14.03.2017г., искането за възобновяване на ВНОХД №432/2016г. по описа на ОС – гр. Плевен и НОХД №985/2015г. по описа на РС – гр. Плевен, било оставено без уважение.

С Постановление на РП – гр. Плевен от 04.05.2018г. било образувано досъдебно производство № 814/2018г. по описа на РП – гр. Плевен, в хода на което, Ж. Н. Й. ЕГН: ***** бил привлечен към наказателна отговорност за престъпление по чл. 316 вр. чл. 312 ал. 1 вр. чл. 26 ал. 1 НК.

Въззивният съд приема, че изводите на първата инстанция относно фактите по делото са правилни, обосновани и законосъобразни, поради което възприема фактическа обстановка, идентична с тази, приета от първата инстанция.

Първоинстанционното съдебно производство е протекло по реда на глава XXVIII от НПК, поради което и на основание чл. 378, ал. 2 НПК, доказателствата, върху които съдът е изградил своите изводи относно фактите, са събрани по време наказателното производство чрез разпит на свидетелите, обяснения на подсъдимия, назначаване и приемане на заключение по тройната съдебно-медицинска експертиза, разпит на вещите лица изготвила експертизата и приобщаване на писмените доказателства по реда на чл.283 от НПК.

На първо място следва да бъде отбелязано, че за отговорността по чл. 316 НК е ирелевантно обстоятелството дали авторът на престъпното съставяне на инкриминирания документ е привлечен или не към наказателна отговорност, дали има влязла в сила присъда досежно опорочения документ, нещо повече, възможно е дори същият да не бъде разкрит, но несъмнено

следва подсъдимият да не е участвал в съставянето му. По настоящия казус безспорно е установено ползването на процесния документ от страна на подсъдимия Й., като в тази насока събраните доказателствени материали в наказателно производство са еднопосочни – оригинал на Амбулаторен лист № ***/30.10.2012 г., приложен по НОХД № 985/2015 г. на РС – гр. Плевен (л.4 ДП), препис на молба от Ж. Н. Й., чрез адв. Б. Й. с дата 26.10.2015 г. (л. 26 ДП), разпит на обв. Й. (л. 112 ДП). Видно от материалите по първоинстанционното производство, контролирания съд е поискал за послужване НОХД № 985/2015 г. на РС – гр. Плевен (л. 42 от НОХД № 1801/2021 г. на РС – гр. Плевен). Все в тази връзка и видно от мотивите на първостепенния съд (л. 2 и л. 3 от мотивите по НОХД № 1801/2021 г.) заверен препис на Амбулаторен лист № ***/30.10.2012 г., издаден от д-р Г.Г.И. е представен с две отделни молби от адв. Й., действаща като пълномощник на подс. Й. (към тогавашния момент частен обвинител и граждански ищец по НОХД № 985/2015 г. на РС – гр. Плевен), както следва:

1. на 24.06.2015 г. /заведено в Регистратура на РС- гр. Плевен с входящ печат от 24.06.2015 г., резолирано от съдия-докалджик на 25.06.2015 г. за нуждите на НОХД № 985/2015 г.;
2. на 26.10.2015 г. отново за нуждите на делото, заедно със сбор от друга медицинска документация досежно здравословното състояние на Ж.Й..

И именно, защото такива са инкриминираните факти съгласно внесения за разглеждане обвинителен акт, първоинстанционния съд е анализирал подробно процесуалното развитие на НОХД № 985/2015 г. на РС – гр. Плевен. Като тук е мястото да се отбележи, че представителят на Окръжна прокуратура – гр. Плевен в пледоарията си сочи като порок в мотивите на контролирания съд това хронологично проследяване на горецитираното наказателно дело, очевидно без да държи сметка, че за да се установи изпълнителното деяние на процесното престъпление по чл. 316 НК, следва да бъде установено „ползването“ именно като се проследи къде и как е ползван инкриминирания амбулаторен лист. Поради което настоящия съдебен състав напълно се солидаризира с процесуалния подход на проверявания първоинстанционен съд да изследва задълбоченото и подробно процесуалното развитие по представянето и ползването на процесния документ по НОХД № 985/2015 г. на РС – гр. Плевен. Също така безспорно е установено, че подс. Й. не е участвал в съставянето му като доказателства в

таза насока са: разпит на д-р Г. (л. 55 ДП), разпит на подсъдимия (л. 111-112 ДП), както и от писмените материали по НОХД 985/2015 г. на РС – гр. Плевен.

И докато тези съставомерни признаци на престъпния състав по чл. 316 НК са установени и доказани, за да бъде ангажирана наказателната отговорност на подсъдимия по въздигнатото обвинение, следва да бъде установено преди всичко, че е било извършено престъпление по чл. 312 НК. В тази връзка първоинстанционния съд е изложил подробни и изчерпателни мотиви за недоказаност на обвинението, които настоящия съдебен състав напълно споделя. Въпреки това за пълнота на изложението следва да бъдат изложени някои принципни положения.

Както първостепенния съд, така и настоящия счита, че обвинителната конструкция съдържа проблемни моменти и вътрешни противоречия.

На първо място ще бъде отбелязано, че за да бъде осъществен престъпния състав по чл. 312 НК, деецът следва да не действа в качеството си на длъжностно лице, което изключва съставеното от него лъжливо свидетелство за състояние на здравето да може да се квалифицира като „официален документ“, според легалното определение, което му дава чл. 93, т. 5 НК. Тук е мястото да се отбележи, че твърдението на представителят на ОП – гр. Плевен пред настоящия съдебен състав, че мотивите към съдебното решение представляват едно изложение на това какво е официален документ не съответстват на обективната истина. Достатъчно видно е, че изложението в тази си част заема един абзац от всичките 16 страници мотивна част. Въпреки това същия е достатъчен за сериозно разклащане на обвинителната конструкция срещу подсъдимия Й..

На следващо място следва да бъдат обсъдени разликите между неистинските документи и такива с невярно съдържание. В чл. 93, т. 6 НК е посочено кой документ е неистински. По аргумент от противното основание следва, че истински документ е този, който представлява конкретно писмено изявление на лицето, което действително го е съставило. Определението на понятието неистински документ, дадено в чл. 93, т. 6 НК, не включва съдържанието на писменото изявление като елемент на този документ. Следователно дали документът е с вярно или с невярно съдържание е без значение за неговата неистинност. От значение е дали авторът, посочен в

документа, действително е съставил документа. Законът свързва неистинността единствено с автора на документа - с произхода на документа. Затова документът ще е неистински и когато е с вярно съдържание, ако посоченият в него автор не е действителният.

Различието между неистински документ и документ с невярно съдържание (лъжливо документиране) се заключава в това, че неистинността при първия се отнася само до неавтентичността на автора на документа, докато при лъжливото документиране се касае до истински по произход документ, т. е. издаден е от лицето, което има право да го състави, но отразените в него обстоятелства или изявления не отговарят на обективната действителност /т. 6 от ППВС № 3 от 23.03.1982 г. по н. д. № 12/81 г./.

Практиката на върховна съдебна инстанция е константна, че когато документът е неистински верността на неговото съдържание е без правно значение. Когато авторството е подменено, без значение е дали документът вярно или невярно отразява фактите. Когато неистинският документ е и невярно отражение на действителността по своята характеристика, той (документът) ще бъде считан за неистински, а не с невярно съдържание (решение № 453/29.10.2010 г. по н.д. № 420/2010 г., I н. о.). Следователно от наказателноправна гледна точка, и без да засяга конституционно установените й правомощия съгласно чл. 127, т.3 от Конституцията на Република България, принципното становище на настоящия състав е, че щом прокуратурата счита, че Амбулаторен лист № ***/30.10.2012 г. е неистински е следвало да повдигне и поддържа обвинение по друга правна квалификация. Но доколкото обвинителната власт е тази която определя предмета на доказване, съдът е длъжен да се произнесе в рамките на обвинението и предявените с него факти. В настоящия случай, и въпреки принципните разяснения за „невъзможно“ и противоречиво обвинение, по делото е доказано категорично, че инкриминирания амбулаторен лист № ***/30.10.2012 г. не е неистински по своя характер. Точно обратното, д-р Г. категорично заявява, че „...амбулаторен лист № ***/30.10.2012 г. на пациент Ж. Н. Й. е издаден лично от мен. Този пациент си го спомням ясно, независимо, че е минало време от тогава.... За извършения преглед издадох амбулаторен лист № ***/30.10.2012 г. на пациент Ж. Н. Й....“ (л. 55 от ДП). И доколкото липсват доказателства в обратната насока следва да се приеме, че инкриминирания документ е истински в наказателноправен смисъл, до

какъвто извод е стигнал и първоинстанционния съд.

По нататък следва да бъде обсъден и най – съществения въпрос, а именно - предмет на лъжливо документиране ли е издадения амбулаторен лист № ***/30.10.2012 г. от д-р Г. на подсъдимия Й.? Краткият отговор е отрицателен. По този пункт, контролирания съд е изложил подробни и доказателствено обезпечени аргументи. С категоричност е установено, че инкриминирания документ отговаря на обективната действителност, тоест същия представлява документ с вярно съдържание в наказателноправен смисъл. Районният съд е достигнал до този извод на основа събраните в досъдебното производство доказателства, както и въз основа на заключението на тройната съдебно-медицинска експертиза назначена и приета в първоинстанционното съдебно производство. Както в заключението, така и при разпитите си в ОСЗ на 31.03.2022 г. трите вещи лица убедително, аргументирано и компетентно отговарят на поставените и интересуващи наказателното производство въпроси, като същите напълно кореспондират със събрания и проверен доказателствен материал, а именно, че издадения амбулаторен лист № ***/30.10.2012 г. от д-р Г. на подсъдимия Й. отразява обективно здравословния му статус към датата на изготвянето му, поради което тезата, че същия представлява лъжливо свидетелство за състоянието на здравето му следва да бъде отхвърлена като недоказана.

Невъзможността да бъде ангажирана наказателната отговорност на подсъдимия Й. по повдигнатото му обвинение се извлича именно от липсата на доказателства за наличието на опорочен документ така както изисква състава на чл. 312 НК, поради което от обективна страна липсва един от съставомерните признаци на престъпния състав по чл. 316 НК, а именно неистински, преправен, документ с невярно съдържание или такъв по чл. 315 НК.

В обобщение следва да бъде отбелязано, че от така установените факти районният съд е направил правилния извод, че с действията си лицето, спрямо което се провежда наказателното производство - подсъдимия Ж. Н. Й. не е осъществило престъпния състав по чл. 316 вр. чл. 312, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

Въззивният съд не установи при изготвяне на мотивите на първоинстанционната присъда да са допуснати каквито и да е било

нарушения на процесуалните правила, които да налагат отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от районния съд. В мотивите си районният съдия е отговорил задълбочено и съобразно изискванията на чл.301 от НПК на всички въпроси, поставени от закона. Посочил е въз основа на какви доказателства е направил своите изводи относно фактическата и правната страна на деянието, приложил е правилно закона и е постановил законосъобразна и справедлива присъда.

Обсъждането на доказателствата е подчинено на правната и житейската логика, съобразено с разпоредбите на закона. При извършената на основание чл.314 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакуваната присъда, въззивната инстанция не констатира наличието на други основания, налагащи нейното изменяване или отмяна, поради което и с оглед гореизложените съображения, постанови своето решение.

Водим от горното и на основание чл.338 от НПК, ПлОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 189 от 31.03.2022 година постановено по НОХД 1801/2021 по описа на Районен съд – гр. Плевен.

Решението не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____